Halloween – oslava diabla. Čo uniká liberálnym katolíkom, ktorí sa tvária, že ide o sviatok kresťanského pôvodu

Spoločnosť
31. októbra 2026

Halloween – invázia ohavnosti

Okrem iných gýčových obludností, ktoré snaživí liberáli importovali do stredoeurópskeho regiónu z hamburgerovej kultúrnej oblasti, sa u nás úspešne aklimatizovala aj „oslava“ „sviatku“ Halloween. Tety učiteľky a vychovávateľky každý rok poskytnú deťom nepreberné množstvo radovánok spojených s Halloweenom vrátane maľovaniek, samolepiek, hračiek, karnevalov, svietiacich tekvíc a bosoriek, seba nevynímajúc.

Ilustračný obrázok, zdroj: wikimedia commons

Našli sa dokonca aj pokroková a osvietení kňazi, ktorí popreli pohanský pôvod tejto oslavy. Netušili, že sa svojím tvrdením dopustili neekumenického správania, pretože sa tým nešetrne dotkli cítenia bratov druidov. Bývalý, našťastie, najvyšší kňaz novopohanskej tzv. Keltskej tradície, Tom Sanguinet, ktorý konvertoval na kresťanstvo, v rozpore s tvrdením liberálnych kňazov uviedol, že:

„Moderný sviatok, ktorý voláme Halloween, má svoj pôvod v splne mesiaca, ktorý je najbližší 1. novembru, ktorý je novým rokom bosoriek. Bol to čas, kedy sa „duchovia (démoni) dostali na vrchol svojej moci a vracali sa na planétu Zem.“

Vo svojom svedectve pokračuje: *„Halloween je čisto a absolútne zlej podstaty a nie je tu nič, čo by niekedy malo niečo spoločné alebo v budúcnosti malo mať niečo prijateľné*

s Pánom Ježišom.“

Domnievame sa, že by o tom ako bývalý funkcionár pohanského kultu mal niečo vedieť.

https://www.livingstonefellowship.co.za/false-religions/a-biblical-response-to-halloween

Popieranie pohanských koreňov Halloweenu zo strany liberálnych kňazov je navyše spochybňovaním druidského kultúrneho dedičstva, čo je jasný prejav netolerancie a ohrozenie medzináboženského dialógu.

Pôvod Halloweenu

Pôvod Halloweenu siaha, napriek progresívnemu cirkevnému zavádzaniu, do pohanského dávnoveku a s kresťanstvom nemá nič spoločné. Približne pred 2000 rokmi keltskí druidi po celej Európe slávili 1. novembra sviatok Samhain, pána smrti a zlých duchov. Túto skutočnosť si dokážu cirkevní „odborníci“ overiť aj jednoduchým kliknutím na internete.

https://en.wikipedia.org/wiki/Samhain

Vyvodzovať z faktu, že sa v kresťanskom stredoveku pokúsila Cirkev tento kult prebiť a že porazené pohanstvo prijalo pre uchovanie kontinuity svojich zvykov kresťanský názov *All Hallows Even* alebo *Hallowe’en* (večer Všetkých svätých), podobne ako juhoamerickí černosi dovezení z Afriky prijali v kultoch vúdú (woodoo), húdú (hoodoo) a makumba (macumba) mená svätých ako krycie mená pre pohanské božstvá, že Halloween je sviatok kresťanského pôvodu, to dokáže len myseľ skutočne synodálne inšpirovaná a osvietená.

Ľudské obety u Keltov

zdroj: flickr.com

Pôvodná keltská oslava sa konala väčšinou formou prinášania obetí a tými boli, u týchto nadmieru tolerantných druidov, prevažne ľudia, ale aj kone, mačky, čierne ovce a kravy. Druidi, a

to obzvlášť radi, naložili obete do veľkého dreveného panáka, niekedy aj niekoľko desiatok naraz a zapálili ho.

Kelti verili, že ich boh slnka Muck Olla v ten deň stráca silu a Samhain, pán smrti nad ním získava moc. Deň pred sviatkom podľa nich Samhain zhromaždil všetkých, ktorí zomreli v predchádzajúcom roku. V ten večer následne duchovia zosnulých môžu navštíviť svojich žijúcich príbuzných v ich domovoch a prípadne im aj škodiť. Na prahy domov boli preto kladené spálené obety a tie mali zastaviť duchov, aby nekonali domácim zlo. Podobné pohanské praktiky sú dokumentované nielen u Keltov, ale aj u Germánov alebo Slovanov, či Fínov a Laponcov.

Súvislosť medzi týmto pohanským sviatkom a súčasným Halloweenom je evidentná a nedá sa hermeneuticky oklamať žiadnymi vykonštruovanými pseudokresťanskými súvislosťami. Strach z duchov zosnulých (v skutočnosti zlých duchov, lebo duše zosnulých podľa kresťanskej teológie nemôžu škodiť živým), ktorí škodia svojej bývalej komunite, je pôvodcom práve onej strašidelnej atmosféry spájanej s Halloweenom. Predstava, žeby nejaký kresťan mal strach z duší svojich starých rodičov a snažil sa ich udobriť ľudskými obeťami je absurdná.

Prax – kedysi a dnes

Chodenie od domu k domu počas Halloweenu, v Amerike praktizované deťmi, má svoj pôvod z praxe druidov, ktorí chodili od domu k domu a žiadali obete. Tí, čo niečo dali, dobytok alebo človeka (najlepšie pannu alebo dieťa, lebo obeť nevinnej bytosti duchom lepšie „šmakovala“), boli zahrnutí do modlitieb; kto odmietol, ten bol zahrnutý do prekliatí. Nevďačníkom sa na dvere namaľoval hexagram, aby zlí duchovia vedeli, kam majú ísť. Z toho pochádza detská tradícia pri Halloweene: obdarujte nás, lebo vám niečo vyparatíme, ktorú môžeme sledovať v amerických filmoch. Obchôdzky, vydieranie a pomsta pohanských kňazov sa transformovali do tzv. zábavy. Malí „druidi“ si počas oslavy a pochôdzky vynucujú sladkosti. Bývalý pohanský kňaz Tom Sanquinet to komentuje: „*Keď dáte halloweenovú sladkosť, v skutočnosti prinášate obeť falošným bohom. Tým sa zúčastňujete na modloslužbe.*“

Goya, Pohreb sardinky

zdroj: wikimedia commons

Tekvice, aj u nás známe ako súčasť folklóru (čiže starých pohanských zvykov, ktoré nedokázali prevalcovať ani stáročia kresťanstva a ktoré rôzni naivní folkloristi považujú za neškodné kultúrne vložky v živote ľudu), slúžili na viditeľné označenie tých domácností, ktoré už priniesli obeť a uctievajú boha smrti (kto by to tak asi mohol byť, ten boh smrti, keď sv. Augustín píše, že „*všetci bohovia pohanov sú zlí duchovia*“) a teda im nemá ubližovať. Väčšinou ich inštalovali samotní druidi ako odplatu za poskytnutú obeť. Podobnú prax môžeme pozorovať u všetkých indoeurópskych pohanov, vrátane hinduistických ctiteľov bohyne smrti Kálí.

Podobne je to aj s prezliekaním sa do rôznych maškarád. To má pôvod v prezliekaní sa do rituálnych obetných odevov počas sviatku Samhain. Zvyk bežný u väčšiny pohanov. Počas kriku obetovaných ľudí a zvierat prezlečení účastníci rituálu rôznymi úkonmi a pohybmi napomáhali obetiam odháňať bývalých príbuzných, ktorí by im mohli robiť zle. Rovnako aj iné zlé duše a démonov. Táto prax mala vlastne duchovných záškodníkov oklamať. Ľudia prezlečení za démonické bytosti predstierali, že tu už je priestor obsadený inými démonmi a preto sa majú tí, čo by sa chceli k nim nasťahovať, pobrať ďalej.

Podľa ovocia ich poznáte

Aj keby však nejaký laik alebo dokonca kňaz nepoznal kontext pohanských rituálov, ktoré sú vo svojej podstate univerzálne, tak ako je diabol univerzálny, tak podľa vizuálnej prezentácie musí aj ten najnaivnejší človek vidieť, že táto forma zábavy má všetky znaky, ktoré boli vždy v kresťanstve pripisované satanizmu a v pohanstve zlým duchom a božstvám smrti. A nemôže uvažovať o kresťanskom pôvode niečoho takého. Nevidí to len „katolícky“ tolerantný liberál, ktorý to jednak vidieť nechce a zároveň, ak už to vidí, tak sám seba zrejme presviedča, že jeho podozrenia sú pozostatkami starého a prekonaného katolíckeho myslenia, ktoré mu straší v podvedomí.

Pritom väčšina „zábavných“ prvkov Halloweenu je jednoznačne odpozorovaná z pohanských rituálov. Nielen keltských. Multikultúrna spoločnosť vyžaduje multikultúrnu spoluprácu aj v tejto oblasti. Časté sú napríklad umelohmotné lebky zastoknuté na plote. Túto prax môžeme pozorovať u všetkých bosoriek v ľudových rozprávkach, kam sa dostala ako tradícia známa z pohanských čias všetkých európskych etník. Ale mohli ju pozorovať aj Cortézovi vojaci u Aztékov. Šokovaný Baltazar Diaz del Castillo to opisuje vo svojich pamätiach. Boli to lebky obetí šialeného satanistického kultu Aztékov, ktorý si vyžadoval ročne tisícky obetí.

Že prezliekanie detí za bosorky asi nepochádza z kresťanskej tradície, to je tiež zrejme jasné každému, okrem katolíckeho liberála. Že bosoráctvo nie je len výmyslom bláznivých kresťanov, ktorí si potrebovali ventilovať svoju agresivitu, ako sa to tvrdilo v osvietenom 19. storočí, to vedia všetci misionári, ktorí prišli do kontaktu s africkými šamanmi alebo juhoamerickými kultami vúdú, húdú a makumba. Prezliekať sa za bosorku teda nie je hra, je to príprava detí na pohanstvo a službu diablovi. Najokatejším znakom sú masky diabla, ktoré rôzne obchody ponúkajú voľne na internete. Tam už sa na obhajobu Halloweenu zo strany kresťanstva nedá povedať absolútne nič.

Ilustračný obrázok, zdroj: wikimedia commons

„Katolícky“ variant

Avšak radostný kresťanský liberál aj tu prichádza so svojím pozitívnym prístupom. Hovorí: my prevalcujeme zlý Halloween dobrým. Namiesto obludných masiek budeme mať karneval svätcov a ešte sa týmto nápadom aj pochváli. Samozrejme ho aj zrealizuje.

Výsledok však môže byť diametrálne odlišný, než si vysníval ctiteľ pozitívneho prístupu. Po prvé: kapituloval pred potrebou vôbec niečo konať v tomto karnevalovom duchu. Tým sa legitimizovala udalosť 1. novembra nie ako bežná katolícka náboženská (teda nie karnevalovo zábavná) tradícia, ale ako – náhradný Halloween. Keby boli pri ňom svätci prezentovaní aspoň ako nezmieriteľní bojovníci proti pohanstvu, ktorého prejavom je aj Halloween, no ich životopisy sú cenzurované a rozrieďované na obraz láskavého sociálneho pracovníka. Inak to v rámci atmosféry, v ktorej vládne medzináboženský dialóg a „duch Assisi“ nakoniec ani nejde.

Náhradný Hallowen, aj odprezentovaný ako náhradný, asi v štýle: „Pozrite decká, my si ten Halloween urobíme po kresťansky,“ sa postupom času začne chápať ako Halloween premaľovaný na kresťanský karneval, ale predsa len Halloween. Konaný vtedy, kedy aj Halloween a hlavne na jeho popud. Čiže ide o trápnu defenzívu. Navyše pod fasádou kresťanského náteru môže kvasiť starý pohanský kvas a čakať na vhodnú chvíľu. A častokrát ani nemusí meniť fasádu, ako to vidíme aj pri kulte vúdú. Jeho uctievači len premenovali z Afriky importované božstvá menami svätcov a dohodli sa, že pod sv. Petrom budú rozumieť toho a pod sv. Pavlom onoho démona.

Kubánsky katolík – vúdúista pekne sedí doma, popíja rum, fajčí havanskú cigaru a aby sv. Peter neškodil (odpusť, sv. Peter), tak zapáli a naleje aj jemu. Veď je to vlastne úplne neškodné, však že? Podobne ako tie vydrankané sladkosti pre deti na Halloween. Alebo žeby nie?

Katolícke riešenie

Katolíckym riešením je úplné odmietnutie akejkoľvek väzby na Halloween a dôkladné pomenovanie pohanského a satanistického charakteru tohto „sviatku“. Kňazi hodní svojho stavu a povolania nehľadajú kľukaté vytáčky, ako zmieriť to s tým a ono s oným, ale jasne povedia, že kto sa bude zahrávať s nečistými silami a bude akceptovať podobné kultúrne podnety, tak ten sa dostáva do ohrozenia, že zatratí svoju dušu.

Akýkoľvek kompromis je nemožný.

URL adresa článku: http://christianitas.sk/halloween-oslava-diabla/